EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 21.12.2005
KOM(2005) 671 slutlig

2005/0278 (CNS)
2005/0279 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel

(framlagda av Komissionen)

MOTIVERING

REFERENSRAM

Ekologisk produktion

1. 1991 skapade rådet genom rådets förordning (EEG) nr 2092/91 de första gemenskapsramarna någonsin för ekologisk odling och livsmedelsproduktion. Mer än tio år senare, efter en period av kraftig tillväxt på området för ekologisk odling, har kommissionen inlett en översyn av dessa ramar mot bakgrund av de erfarenheter som har gjorts.

2. Den ekologiska produktionen har ökat kraftigt sedan förordningen antogs 1991, och den ekologiska jordbrukssektorns bidrag fortsätter att öka i de flesta medlemsstater. Enligt de senaste statiska uppgifterna är 149 000 jordbruksföretag antingen certifierade som ekologiska eller håller på att lägga om till ekologisk produktion. År 2003 representerar dessa företag 1,4 % av samtliga jordbruksföretag i de 25 medlemsstaterna. De certifierade arealerna och arealerna som höll på att ställas om omfattade 5,7 miljoner hektar och representerade 3,6 % av utnyttjad jordbruksareal 2003.

3. År 2001 tog rådet under det svenska ordförandeskapet denna utveckling och konferenserna om ekologiska livsmedel och ekologiskt jordbruk i Österrike 1999 och i Danmark 2001 i beaktande, och uppmanade kommissionen, att föreslå en europeisk handlingsplan för ekologiska livsmedel och ekologiskt jordbruk. Handlingsplanen skulle ligga till grund för utvecklingen av den ekologiska sektorn under kommande år, så att man fick en övergripande strategisk modell för det ekologiska jordbrukets bidrag till den gemensamma jordbrukspolitiken.

4. Innan arbetet med handlingsplanen avslutades hölls omfattande samråd, inklusive expertmöten, ett Internetsamråd med allmänheten och slutligen en offentlig utfrågning i januari 2004.

5. Av dessa samråd framgick att de viktigaste slutsatserna när det gällde lagstiftningen var behovet av att mer uttryckligen fastställa principer och mål för ekologiskt jordbruk, vikten av att värna om inspektionssystemets integritet, behovet av att lösa problem med störningar på den inre marknaden till följd av nationella och privata logotyper och normer, behovet av att komplettera och förbättra normerna och slutligen behovet av att se till att importbestämmelserna fungerade mer effektivt.

6. Kommissionen antog meddelandet om den europeiska handlingsplanen för ekologiskt producerade livsmedel och ett ekologiskt jordbruk i juni 2004. I handlingsplanen föreslogs 21 åtgärder för att underlätta den pågående utvecklingen av det ekologiska jordbruket i EU. I sina slutsatser från oktober 2004 uppmanade rådet kommissionen att fortsätta arbetet med att genomföra den europeiska handlingsplanen med hjälp av konkreta åtgärder för att få till stånd en förenkling och en övergripande enhetlighet, och att lägga fram förslag i det syftet under 2005. Flera av åtgärderna innebär att rådets förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologiskt jordbruk bör ändras.

7. I förslaget beaktas det stora samråd med allmänheten som genomfördes innan handlingsplanen antogs, och det är ett svar på rådets slutsatser. Genom förslaget beaktas också efterföljande svar och flera skrivelser från medlemsstater och

intressenter om ett arbetsdokument från kommissionen med titeln "Information och samråd om de centrala idéerna för att reformera rådets förordning (EEG) nr 2092/91". Detta samråd ägde rum inom ramen för möten i den ständiga kommittén och i rådgivande gruppen om ekologiskt jordbruk den 26 september respektive den 5 oktober 2005.

Forskning

8. I arbetet med att sätta upp mål och principer i det här förslaget har hänsyn tagits till de första resultaten från forskningsprojektet "Forskning för att stödja översynen av EU-förordningen om ekologiskt jordbruk"[1]. När kommissionen i ett senare skede utformar de detaljerade genomförandebestämmelserna kommer den att beakta slutresultatet av forskningsprojekten "Forskning för att stödja översynen av EU-förordningen om ekologisk odling" och "Utveckling av kriterier och förfaranden för utvärdering av handlingsplanen för ekologiskt producerade livsmedel och ekologiskt jordbruk"[2].

En hållbar utveckling av gemenskapens vattenbruk

9. När det gäller vattenbruk uppnås genom förslaget en av de åtgärder som behandlades i kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet från 2002 om en strategi för en hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket[3], nämligen en harmonisering av reglerna för ekologiskt vattenbruk inom ramen för förordning (EEG) nr 2092/91.

Förenkling och bättre reglering

10. Genom att man definierar och sammanför mål, principer och grundläggande regler för märkning, kontroll, import och produktion i en enklare, tydligare och öppnare rådsförordning förenklas de befintliga rättsliga ramarna för ekologisk produktion. Det minskar avsevärt detaljrikedomen i rådsförordningen och kommer att göra det möjligt att ytterligare minska detaljerna i genomförandebestämmelserna. Förslaget ersätter också den rådande praxis som innebär att man "lagstiftar genom undantag", med en öppen och strängt reglerad mekanism som gör det möjligt att utforma mindre stränga regler (se under flexibilitet).

11. De grundläggande krav som gäller för ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter fastställs genom de principer och produktionsregler som formuleras i detta förslag. Tillämpningen av dessa principer kommer att kräva ytterligare närmare bestämmelser, och förvaltningen av dessa kräver ofta att det fattas beslut, exempelvis om godkännande av ingredienser och ämnen som får användas i ekologiska produkter. Vidare ställer den nyligen genomföra reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken produktionen av kvalitetsprodukter som skyddar miljön och värnar om djurskyddet i centrum, samtidigt som man beaktar

---

1 EEG/2092/91 (Ekologisk) Revision SSPE-CT-2004-502397: Forskning till stöd för en översyn av EU-förordningen om ekologiskt jordbruk.

2 ORGAP SSPE-CT-2005-006591: Europeisk handlingsplan för ekologiska livsmedel och ekologiskt jordbruk, Fastställande av kriterier och förfaranden för utvärderingen av EU:s handlingsplan för ekologiskt jordbruk.

3 Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet: "En strategi för en hållbar utveckling av det europeiska vattenbruket", KOM(2002) 511 slutlig.

medborgarnas funderingar kring dessa frågor. Därför är den här lagstiftningen ett viktigt element inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Det är också nära sammankopplat med utvecklingen på jordbruksmarknaderna. För att underlätta beslutsfattandet och ytterligare integrera kvalitet i den gemensamma jordbrukspolitiken och dess förvaltningssystem bör en förvaltningskommitté ersätta den nuvarande föreskrivande kommittén.

12. Slutligen är kontrollbestämmelserna förenklade genom att hänvisningar görs till de gemensamma ramarna i förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av att foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd[4] följs. Det är bara de bestämmelser som är specifika för ekologiskt jordbruk som bibehålls i den aktuella texten. Tillämpningen av den riskbaserade arbetsmodellen på den offentliga kontrollen av att foder- och livsmedelslagstiftningen följs innebär att aktörernas administrativa börda lättar. Denna nya arbetsmodell förväntas förbättra målinriktningen på kontrollerna så att de fokuseras på områden med höga risker. Den kommer också att göra det möjligt för aktörer som bedriver riskbaserade system för egentillsyn att dra fördelar av den riskbaserade modellen

13. Därigenom bidrar det här förslaget till de åtgärder som nämnts i flera av kommissionens förenklingsinitiativ. Det innebär ett genomförande av den första åtgärden i det rullande förenklingsprogram för jordbruks- och foderindustrin som nämns i kommissionens meddelande om genomförande av gemenskapens Lissabonprogram - En strategi för förenkling av lagstiftningen[5]. Det nämns också som en policyåtgärd i kommissionens meddelande om enklare och bättre lagstiftning i den gemensamma jordbrukspolitiken[6].

FÖRSLAGET

Ämne, tillämpningsområde och definitioner

14. Förslaget omfattar uttryckligen "ekologiska produkter" och inte bara märkning. Förslaget omfattar inte beredning och försäljning till konsumenterna av måltider i storkök, till exempel restauranger, hotell, sjukhus och personalmatsalar, barer eller kaféer.

15. När det gäller produkterna är det föreslagna tillämpningsområdet obearbetade jordbruksprodukter, oavsett deras avsedda slutanvändning, nämligen lantbruksdjur, obearbetade växter och animaliska produkter och levande eller obearbetade vattenbruksprodukter. Bearbetade jordbruksprodukter föreslås det att man inkluderar, om de är avsedda som livsmedel eller foder, dvs foder, bearbetade växter, animaliska produkter och vattenbruksprodukter. Förslaget innehåller alltså mål, principer och produktionsregler för alla ekologiska produkter, inklusive ekologiskt vin, vattenbruksprodukter och bearbetat foder. Närmare regler för alla produkterna kan fastställas genom ett kommittéförfarande. Detta senare är särskilt relevant när det gäller antagandet av närmare bestämmelser för produktion av ekologiskt vin,

---

4 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/20004 om offentligt kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

5 KOM(2005) 535 slutlig av den 25 oktober 2005.

6 KOM(2005) 509 slutlig av den 19 oktober 2005.

eftersom det inte omfattas av de befintliga reglerna. Produktionsregler för vattenbruk kommer också att fastställas vid ett senare tillfälle.

16. För närvarande planeras det inte att tillämpningsområdet skall utvidgas. Det föreslås inte att man inkluderar produkter från viltjakt eller fiske, för eftersom dessa inte kommer från jordbruksverksamhet skulle det inte vara förenligt med de föreslagna målen och principerna. Tillämpningsområdet kommer heller inte att utvidgas till att omfatta följande produkter som inte omfattas av bilaga I till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen: mineral, vatten, bearbetade jordbruksprodukter som inte är livsmedel (exempelvis textilier, kosmetiska och andra industriprodukter).

Mål och principer för ekologisk produktion

17. Som framgår av handlingsplanen behövs det en lämplig definition av mål och principer för att förstärka förordningen. På det området formuleras i förslaget följande mål för den ekologiska produktionen:

- att skydda konsumenternas intressen, inge förtroende hos konsumenterna och undvika missledande märkning,
- att utveckla den ekologiska produktionen samtidigt som man beaktar regionala skillnader i klimat, jordbruksförhållanden och det ekologiska jordbrukets utvecklingsgrad,
- att skapa ett välutvecklat skydd för miljön, den biologiska mångfalden och naturresurserna,
- att värna om respekten för djurskyddet och ställa krav som fullt ut uppfyller djurens artspecifika behov.

18. När det gäller de underliggande principerna så finns de flesta av dem redan i de befintliga, närmare bestämmelserna i bilagorna till förordning (EEG) nr 2092/91. I det här förslaget omformuleras dessa principer i artiklar i linje med direktivet.

19. Förutom mål och principer, och för begriplighetens skull, fastställs i förslaget de grundläggande produktionsreglerna i den reformerade förordningen. Dessa produktionsregler bör utgöra parametrar för de närmare bestämmelser som skall fastställas av kommissionen i förordningar.

Flexibilitet

20. Förslaget syftar till att skapa villkor som innebär att sektorn kan utvecklas och producera på ett ekonomiskt hållbart sätt, i linje med produktions- och marknadsutvecklingen. I det syftet föreskrivs en viss, strängt reglerad flexibilitet. Enligt denna flexibilitetsbestämmelse skall medlemsstaterna få lov att genom ett kommittéförfarande tillämpa mindre stränga regler av hänsyn till lokala klimatologiska, utvecklingsmässiga och produktionsspecifika villkor. Det föreskrivs att den nuvarande mängden undantag skall omvandlas till ett generaliserat men noggrant reglerat system. I motsats till det befintliga systemet är emellertid villkor, tillämpningsområden och ansvarsfördelning mellan aktörerna när det gäller att bevilja undantag klart och tydligt definierade.

Märkning

21. För att fortsätta att skydda termen "ekologisk" bör gällande regler för användningen av eller hänvisningar till "ekologisk", liksom härledningar, diminutiver och översättningar bibehållas.

22. EU:s logotyp bör fortsätta att existera och vara tillgänglig för alla produkter som uppfyller kraven i förordningen, inklusive alla importerade produkter. Under arbetet med handlingsplanen drogs slutsatsen att EU:s logotyp inte för närvarande bör vara obligatorisk, eftersom det kan tolkas som en överdriven inblandning i den kommersiella friheten på andra områden. Det föreslås emellertid att produkter som inte bär EU:s logotyp kan använda ett enkelt, standardiserat textfragment EU-ORGANIC på etiketter som skulle vara obligatoriskt för produkter som framställts i gemenskapen. Syftet med det är att informera alla aktörer i produktionskedjan och konsumenten om att produkten uppfyller en enhetlig EU-standard.

23. För att värna om konsumenternas förtroende bör användningen av GMO och produkter som är framställda av eller med GMO även fortsättningsvis vara förbjuden i det ekologiska jordbruket, så som den är i den befintliga förordningen. Trots detta förbjuds det genom den nuvarande lagstiftningen inte att produkter som av en olyckshändelse har smittats med GMO samtidigt får beteckningen ekologisk och GMO. Så som framgår av handlingsplanen förbjuder förslaget användningen av termen "ekologisk" för produkter som också är GMO-märkta. Slutligen skall tröskelvärdena för märkning av ekologiska och icke-ekologiska produkter vara identiska, utom när det finns närmare föreskrifter om särskilda tröskelvärden, exempelvis eventuellt för ekologiskt utsäde.

24. Den nuvarande bestämmelsen, enligt vilken 95 % av jordbruksprodukterna skall vara ekologiska, bör behållas. Emellertid kommer den kategori att avskaffas som tillåter hänvisningar till en ekologisk produktionsmetod på varudeklarationen om jordbruksingredienserna är ekologiska till mellan 70 och 90 %. På grund av den ekologiska sektorns utveckling under de senaste åren anses det inte längre finnas något behov av den här typen av produkter.

Kontroller

25. När det gäller kontroller träder Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd i kraft den 1 januari 2006, och den omfattar det ekologiska jordbruket. De särskilda kraven på ekologiskt jordbruk måste bringas i överensstämmelse med den förordningen. I förslaget till ny förordning omformas bestämmelserna om kontroll av den ekologiska produktionen i största möjliga mån med hjälp av ramarna från den förordningen för att man skall uppnå de önskade reformerna och uppdateringarna. De närmare bestämmelser som är specifika för ekologisk produktion blir kvar i den nya ekologiska förordningen.

26. Så som fastställs i förordning (EG) nr 882/2004 måste medlemsstaterna inkludera all produktion och all verksamhet som omfattas av den nya förordningen i sina fleråriga nationella kontrollplaner och uppfylla kraven på ömsesidigt bistånd. De fleråriga nationella kontrollplanerna skall meddelas kommissionen, som kan komma att begära ändringar och använda dem som vägledning inför gemenskapens inspektioner. I enlighet med samma förordning måste privata kontrollorgan ackrediteras. Slutligen

föreskrivs det i förslaget att behöriga myndigheter och kontrollorgan skall främja och inte underminera EG:s ekologiska norm, i linje med principen om en enhetlig betydelse hos termerna ”ekologisk produktion”.

27. För att garantera att ekologiska produkter har fri rörlighet inom gemenskapen kommer de befintliga bestämmelserna som kräver att medlemsstaterna skall värna om en enhetlig marknad att bibehållas. I det sammanhanget är kravet i förordning (EG) nr 882/2004 på obligatorisk ackreditering av privata kontrollorgan, opartiskhet och frihet från intressekonflikter särskilt viktigt. Ett av huvudsyftena med reformen av de rättsliga ramarna för ekologisk produktion är att minska den hämning av handeln på den inre marknaden som blir följden av flera olika typer av offentlig och privat certifiering. För att förbättra opartiskheten och minska risken för intressekonflikter föreslås det att privata kontrollorgan integreras i kontrollsystemet, att det skapas en sund konkurrens mellan kontrollorganen och att man erkänner tidigare certifieringsbeslut för likvärdiga standarder.

28. När det gäller rätten att använda nationella logotyper och överensstämmelsemärkning föreslås det att alla producenter av produkter som uppfyller gemenskapens regler skall få använda dessa.

29. Utfärdandet av certifikat av vilka det framgår att en viss aktör eller ett visst parti har funnits uppfylla principer och regler för ekologisk odling är ett väletablerat redskap i handeln med ekologiska produkter, och ofta ett villkor för att producenterna skall få använda överensstämmelsemärken. Certifieringspraxis hos behöriga myndigheter eller kontrollorgan till vilka den behöriga myndigheten har delegerat kontrolluppgifter skall inte ha någon direkt eller indirekt inskränkande effekt på ekologiska varors fria rörlighet, och inte heller på etableringsrätten eller rätten att leverera tjänster på området för utfärdande av certifikat. Certifieringspraxis bör övervakas mer omsorgsfullt, i synnerhet när det gäller ömsesidigt erkännande av certifikat och avgiftskrav. En sådan övervakning skall genomföras utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 43 och 49 i fördraget. När det gäller rätten att använda privata logotyper och överensstämmelsemärken föreslås regler som underlättar den möjligheten för produkter som uppfyller likvärdiga normer, genom att det bör ankomma på kontrollorganet vars logotyp producenten vill använda att bevisa att varan inte uppfyller normen. Slutligen föreskrivs det att avgifterna för kontroll och certifiering skall vara rimliga.

30. Genom att främja en enhetlig syn på vad som utgör ekologisk produktion kommer konsumenternas erkännande och förtroende att växa, och detta förväntas i sin tur förbättra den fria rörligheten för ekologiska produkter. Därför bör det vara förbjudet att direkt på ekologiska produkter, vid marknadsföringen av dem eller i reklamen hävda att en viss typ av standarder kommer att garantera ”bättre, strängare eller ännu mer ekologiska produkter”. Emellertid kommer faktapåståenden som inte är missledande att tillåtas.

31. En hög grad av harmonisering minskar utrymmet för privata logotyper och överensstämmelsemärken ytterligare. Genom förslaget bibehålls alltså den ambition att skapa en hög grad av harmonisering som kom till uttryck i handlingsplanen. Detta bör underlättas genom den flexibilitetsmekanism som redan har diskuterats, och genom att en förvaltningskommitté (se avsnittet om flexibilitet) antar närmare bestämmelser.

32. Slutligen grundar sig de garantier som kontrollsystemet lämnar på att man verifierar dokumentkontroller, inspekterar ekologiska jordbruk och företag, skapar en balans i handelsflödena och provtagningen på produkterna för att se till att de inte innehåller förbjudna ämnen. Det finns inga kommersiellt tillgängliga tester som på ett otvetydigt och reproducerbart sätt kan kontrollera ekologiska produkters inneboende egenskaper. Institutet för referensmaterial och referensmätningar i Geel, som hör till Gemensamma forskningscentrets generaldirektorat, forskar om hur man kan utveckla sådana tester.

Import

33. När det gäller handeln med tredjeländer föreslås det att man beviljar tillträde till EU:s marknad, antingen på grundval av att EU:s regler är uppfyllda eller på likvärdiga garantier som lämnas av myndigheterna i tredjelandet eller godkända kontrollorgan från EU. Likvärdighetsbedömningarna för importändamål kommer att grundas på den internationella standarden (*Codex Alimentarius*) eller på gemenskapens förordning. Tredjeländer får lägga till sina egna system vid behov. Det befintliga systemet med en gemenskapsförteckning över godkända tredjeländer bevaras. Det planeras årliga rapporter och uppföljningsbesök för kontroller där medlemsstaterna är engagerade. Tillträde för enstaka produkter till EU:s marknad kommer att beviljas antingen på grundval av överensstämmelse med EU:s normer och under förutsättning att EU:s kontrollsystem får användas, eller på grundval av likvärdiga garantier från kontrollorgan som gemenskapen har godkänt för det ändamålet.

Ikraftträdande och tillämpning av de nya reglerna

34. Förslaget innehåller inte de närmare bestämmelser som för närvarande finns i bilagorna till förordning (EEG) nr 2092/91. För att möjliggöra en smidig övergång till det nya systemet krävs det därför en tillräckligt lång period innan den nya förordningen skall börja tillämpas. Denna period föreslås löpa ut den 1 januari 2009, så att det blir möjligt att omarbeta och införliva de befintliga närmare bestämmelserna med den nya förordningen.

35. En del av importbestämmelserna i den befintliga förordningen, (EEG) nr 2092/91, upphör att gälla den 31 december 2006. Det nya importsystemet bör därför börja tillämpas den 1 januari 2007. Detta kommer emellertid att ge mycket lite tid över för genomförandet, i synnerhet när det gäller erkännandet av kontrollorgan som skall vara behöriga att genomföra kontroller i länder som inte finns med i förteckningen över godkända tredjeländer. För att inte skapa störningar i den internationella handeln anses det nödvändigt att förlänga medlemsstaternas möjlighet att bevilja importtillstånd för enskilda produkter till dess att de åtgärder har införts som är nödvändiga för att det nya importsystemet skall fungera. Därför inkluderas ett andra förslag, nämligen ett förslag om ändring av förordning (EEG) nr 2092/91.

Budgetkonsekvenser

36. Detta förslag får inga direkta konsekvenser för gemenskapens budget.

2005/0278 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[7], och

av följande skäl:

(1) Ekologisk produktion är ett övergripande system för jordbruksverksamhet och livsmedelsproduktion där man kombinerar bästa miljöpraxis, stor biologisk mångfald, bevarande av naturresurserna, tillämpning av stränga djurskyddskrav och en produktion som motsvarar förväntningarna från de konsumenter som föredrar produkter som har producerats med användning av naturliga ämnen och processer. Den ekologiska produktionsmetoden spelar därigenom en dubbel roll i samhället; den försörjer en särskild marknad där konsumenterna efterfrågar ekologiska produkter och den levererar varor som bidrar till miljö- och djurskyddet, liksom till landsbygdsutvecklingen.

(2) Den ekologiska jordbrukssektorns betydelse ökar i de flesta medlemsstater. Särskilt har efterfrågan från konsumenterna ökat avsevärt. De senaste årens reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken, med betoningen på marknadspolitik och behovet av att producera kvalitetsprodukter för att möta efterfrågan kommer sannolikt att stimulera marknaden för ekologiska produkter ytterligare. Mot den bakgrunden spelar lagstiftningen om ekologisk produktion en allt viktigare roll i jordbrukspolitiken, och är nära lierad med utvecklingen inom jordbrukssektorn.

(3) Gemenskapens rättsliga ramar inom sektorn för ekologisk produktion bör formuleras så att man uppnår målet att skapa rättvis konkurrens och en välfungerande inre marknad för ekologiska produkter, samtidigt som man bibehåller och lever upp till konsumenternas förtroende för produkter med en märkning som anger att de är ekologiska. De bör också syfta till att skapa förutsättningar för sektorn att utvecklas i takt med produktionen och utvecklingen på marknaden.

(4) I kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om en europeisk handlingsplan för ekologiska livsmedel och ekologiskt jordbruk[8] föreslås det att man

---

[7] EUT C …, …, s. …

[8] KOM(2004) 415 slutlig av den 10 juni 2004.

skall förbättra och förstärka gemenskapens normer för ekologisk odling, import och kontrollkrav. I sina slutsatser av den 18 oktober 2004 uppmanade rådet kommissionen att se över gemenskapens lagstiftning på det här området för att se till att den förenklas och blir enhetlig, och i synnerhet att man uppmuntrar till en harmonisering av normerna, och när så är möjligt även en minskad detaljrikedom.

(5) Därför bör målen, principerna och de bestämmelser som är tillämpliga på ekologisk produktion definieras mer uttryckligt, detta för att bidra till öppenhet, stärka konsumenternas förtroende och skapa en harmoniserad syn på begreppet ekologisk produktion.

(6) Rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel[9] bör därför upphävas och ersättas med en ny förordning.

(7) En allmän gemenskapsram för ekologiska produktionsregler bör fastställas för växt- och djurproduktion, inklusive bestämmelser för en övergång, liksom för produktionen av bearbetade livsmedel och foder. Behörighet att fastställa detaljerna i dessa allmänna regler och anta gemenskapens produktionsregler för vattenbruk bör ges till kommissionen.

(8) Utvecklingen av den ekologiska produktionen bör också underlättas, i synnerhet genom att man uppmuntrar till användning av ny teknik och nya ämnen som är bättre lämpade för ekologisk produktion.

(9) Genetiskt modifierade organismer (GMO) och produkter som har framställts av eller som innehåller GMO är inte förenliga med begreppet ekologisk odling eller konsumenternas uppfattning om vad som utgör en ekologisk produkt. GMO bör därför inte avsiktligt användas i det ekologiska jordbruket eller vid bearbetning av ekologiska produkter.

(10) Ekologiskt jordbruk bör i första hand förlita sig på förnybara resurser inom lokalt organiserade jordbrukssystem. För att minimera användningen av icke förnybara resurser bör avfall från växter och djur återvinnas för att återlämna näring till marken och för energiproduktion.

(11) Ekologisk växtproduktion bör bidra till att bibehålla och öka jordens bördighet och förhindra erosion. Växterna bör helst få näring genom markens ekosystem, inte genom att man tillför lösliga gödningsmedel.

(12) De viktigaste elementen vid förvaltning av ett ekologiskt system för växtodling är skötseln av markens bördighet, valet av arter och sorter, fleråriga system för växtföljd, återvinning av organiskt material samt odlingsteknikerna. Gödningsmedel, markförbättringsmedel och växtskyddsprodukter bör bara användas om de är förenliga med den ekologiska produktionens mål och principer.

(13) Djurhållningen är grundläggande för hur ekologiska jordbruksföretag organiserar sin produktion, därför att den innebär att man får nödvändiga organiska material och

---

[9] EGT L 198, 22.7.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1567/2005 (EUT L 252, 28.9.2005, s. 1).

näringsämnen för odlad mark som kan bidra till att förbättra jordmånen och utveckla ett hållbart jordbruk.

(14) För att undvika miljöföroreningar, i synnerhet av naturresurser som mark och vatten, bör ekologisk djurhållning i princip bygga på ett nära samband mellan produktionen och marken, lämpliga fleråriga system för växtföljd, och djuren bör få ekologiskt odlat foder från anläggningen där de befinner sig eller från närliggande ekologiska jordbruksföretag.

(15) Eftersom ekologisk djurhållning är en markrelaterad verksamhet bör djuren såvitt möjligt ha tillgång till frisk luft eller betesmarker.

(16) Ekologisk djurhållning bör respektera höga djurskyddskrav och uppfylla djurens artspecifika beteendebehov, och djurhälsoarbetet bör grunda sig på förebyggande av sjukdomar. I det avseendet bör särskild uppmärksamhet ägnas åt förvaringsförhållanden, djurhållningspraxis och djurtäthet. Vid valet av arter bör man dessutom främja långsamt växande raser och ta hänsyn till djurens förutsättningar att anpassa sig till lokala förhållanden. Genomförandebestämmelserna för animalieproduktion och vattenbruksproduktion skall se till att åtminstone de bestämmelser följs som föreskrivs i Europeiska konventionen om skydd av animalieproduktionens djur och de rekommendationer som har gjorts senare.

(17) Det ekologiska systemet för djuruppfödning bör syfta till att komplettera produktionscyklerna av de olika husdjursarterna med ekologiskt uppfödda djur. Det bör därför uppmuntras till en ökning av de ekologiskt uppfödda djurens genpool och en högre grad av självförsörjning så att sektorns utveckling tryggas.

(18) I avvaktan på antagandet av gemenskapens produktionsregler för vattenbruk bör medlemsstaterna ha möjlighet att föreskriva tillämpningen av nationella normer, eller, om sådana inte finns, av privata normer som har godkänts eller erkänts av medlemsstaterna. För att förhindra störningar på den inre marknaden bör medlemsstaterna emellertid åläggas att erkänna varandras produktionsnormer på det här området.

(19) Ekologiska bearbetade produkter bör framställas med hjälp av metoder som garanterar att produktens ekologiska integritet och centrala egenskaper bibehålls genom alla steg i produktionskedjan.

(20) Ekologiska jordbruksingredienser har blivit mer tillgängliga på marknaden under de senaste åren, och därför är det möjligt att ytterligare inskränka användningen av icke-ekologiska ingredienser i ekologiska bearbetade livsmedel och foder.

(21) Det bör föreskrivas flexibilitet vid tillämpningen av produktionsreglerna, så att ekologiska normer och krav kan anpassas till lokala geografiska villkor, klimatförhållanden, särskild djurhållningspraxis och olika utvecklingsstadier. Detta bör göra det möjligt att tillämpa mindre restriktiva normer, men bara inom de ramar för särskilda villkor som fastställs i gemenskapens lagstiftning.

(22) Det är viktigt att bibehålla konsumenternas förtroende för ekologiska produkter. Undantag från de krav som tillämpas på ekologiska produkter bör därför vara strängt begränsade till fall där det bedöms vara motiverat att tillämpa mindre restriktiva regler.

(23) Av hänsyn till konsumentskyddet och rättvisa konkurrensvillkor bör de termer som används för att beteckna ekologiska produkter vara skyddade i hela gemenskapen, oavsett vilket språk som används, så att de inte används för icke-ekologiska produkter. Skyddet bör också vara tillämpligt på alla vanliga härledningar eller diminutiver, antingen de används enskilt eller i kombinationer.

(24) Det är också nödvändigt att förbjuda andra former av vilseledande allmän märkning och reklampåståenden.

(25) För att skapa klarhet inom hela gemenskapen bör en enkel och standardiserad hänvisning göras obligatorisk för alla ekologiska produkter som producerats i gemenskapen, åtminstone om dessa produkter inte har gemenskapens ekologiska produktionslogotyp. Hänvisningen bör också kunna användas för ekologiska produkter från tredjeländer, men detta bör inte vara obligatoriskt.

(26) Gemenskapens regler bör främja en harmoniserad syn på ekologiska produkter som erkänns, definieras och försvaras av alla intressenter. Därför är det nödvändigt att förhindra användningen av allmänna påståenden på etiketterna om mer, bättre, fler eller strängare ekologiska krav, eftersom påståenden av den arten är förvirrande och undergräver arbetet för en harmoniserad arbetsmodell. Däremot bör uppgifter om särskilda aspekter på produktionen tillåtas, under förutsättning att de är sanningsenliga och uppfyller de allmänna märkningskrav som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel[10].

(27) Avsiktlig användning av GMO i ekologisk produktion är förbjuden. För att skapa klarhet och konsekvens bör det inte vara möjligt att märka en produkt som ekologisk om det av märkningen också framgår att den innehåller GMO, består av GMO eller producerats av GMO.

(28) För att se till att ekologiska produkter framställs enligt de krav som fastställs i gemenskapens lagstiftning om ekologisk produktion bör all verksamhet som omfattas av den lagstiftningen kontrolleras längs hela produktionskedjan och uppfylla de regler som fastställs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd [11].

(29) I vissa fall kan det verka oproportionerligt att tillämpa krav på anmälan och kontroll för vissa typer av detaljhandlare. Det är därför lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att undanta sådana aktörer från dessa krav.

(30) Utfärdandet av intyg om att en viss aktör eller ett särskilt parti produkter har visat sig uppfylla principer och regler för ekologisk odling är ett väletablerat verktyg i handeln med ekologiska produkter och ofta ett villkor för ekologisk märkning. Certifieringspraxis hos behöriga myndigheter eller kontrollorgan som myndigheten har

---

[10] EGT L 109, 6.5.2000, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/89/EG (EUT L 308, 25.11.2003, s. 15.).

[11] EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Rättad version i EUT L 191, 25.5.2004, s. 1.

anförtrott kontrolluppgifterna bör inte, direkt eller indirekt, inskränka ekologiska produkters fria rörlighet. Certifieringspraxis bör därför omfattas av vissa villkor, i synnerhet kraven på ömsesidigt erkännande av beslut om bedömning av överensstämmelse när det gäller likvärdiga normer, liksom begränsningar när det gäller avgifter, detta för att inte hindra att den inre marknaden fungerar smidigt.

(31) Ekologiska produkter som importeras till Europeiska gemenskapen bör få placeras på gemenskapens marknad med ekologisk märkning om de har producerats i enlighet med regler och varit föremål för kontroller som överensstämmer med eller är likvärdiga med dem som fastställs i gemenskapens lagstiftning, så att de kan motsvara samma mål och principer. Dessutom bör de produkter som importeras inom ramen för ett likvärdigt system omfattas av ett certifikat som utfärdas av den behöriga myndigheten eller det erkända kontrollorganet i det berörda tredjelandet.

(32) Vid bedömningen av importerade produkterna överensstämmelse bör de internationella standarder som fastställs i *Codex Alimentarius* beaktas.

(33) Det är lämpligt att bibehålla kommissionens förteckning över tredjeländer som har erkänts ha produktionsnormer och kontrollsystem som är likvärdiga med dem som föreskrivs i gemenskapens lagstiftning. När det gäller tredjeländer som inte finns med i den förteckningen bör kommissionen göra en förteckning över kontrollorgan som erkänns vara kompetenta att genomföra arbetet med kontroller och certifiering i de länderna.

(34) Relevanta statistiska uppgifter bör samlas in för att få den tillförlitliga information som behövs för genomförande och uppföljning av denna förordning, liksom redskap för producenter, marknadsaktörer och beslutsfattare. Vilka statistiska uppgifter som behövs bör fastställas inom ramen för gemenskapens statistiska program.

(35) Den här förordningen bör börja tillämpas ett fastställt datum som ger kommissionen tillräckligt med tid att anta de åtgärder som krävs för dess genomförande.

(36) De åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av den här förordningen bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter[12]. Eftersom lagstiftningen om ekologisk produktion är en viktig del av den gemensamma jordbrukspolitiken är det lämpligt att den bringas i överensstämmelse med befintliga lagstiftningsförfaranden som används för att förvalta den politiken. De befogenheter som kommissionen får genom denna förordning bör därför utövas i enlighet med det förvaltningsförfarande som föreskrivs i artikel 4 i beslut 1999/468/EG.

---

[12] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I
SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1
Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning fastställs mål, principer och regler för

   a) produktion, saluföring, import, export och kontroll av ekologiska produkter,

   b) användningen av uppgifter om ekologisk produktion vid märkning och marknadsföring.

2. Denna förordning skall tillämpas på följande produkter från jordbruk eller vattenbruk, om produkterna är avsedda att saluföras som ekologiska:

   a) obearbetade växt- och djurprodukter och djur,

   b) bearbetade växt- och djurprodukter som är avsedda som livsmedel (nedan kallade bearbetade livsmedel),

   c) levande eller obearbetade vattenbruksprodukter,

   d) bearbetade vattenbruksprodukter som är avsedda som livsmedel,

   e) foder.

   Förordningen skall emellertid inte omfatta produkter från fiske eller jakt på vilda djur.

3. Denna förordning skall tillämpas inom Europeiska unionens territorium på alla aktörer som ägnar sig åt följande verksamheter:

   a) primärproduktion,

   b) bearbetning av livsmedel och foder,

   c) packning, märkning och marknadsföring,

   d) lagring, transport och distribution,

   e) import till och export från gemenskapen,

   f) saluföring.

   Förordningen skall emellertid inte tillämpas på storskalig cateringverksamhet, personalmatsalar, institutionell catering, restauranger eller liknande livsmedelsservice.

Artikel 2
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *ekologisk produktion*: användning av ekologiska produktionsmetoder på jordbruksföretaget, liksom verksamheter som är kopplade till vidare bearbetning, packning och märkning av en produkt som uppfyller de mål, principer och regler som fastställs i denna förordning.

b) *ekologisk produkt*: en jordbruksprodukt från den ekologiska produktionen.

c) *växtproduktion*: produktion av jordbruksgrödor och skörd av vilda växtprodukter i kommersiellt syfte.

d) *animalieproduktion*: produktion av tama eller tämjda landlevande djur (inklusive insekter).

e) *vattenbruk*: uppfödning eller odling av vattenlevande organismer med hjälp av tekniker avsedda för att öka produktionen utöver miljöns naturliga kapacitet, där organismerna förblir en fysisk eller juridisk persons egendom under uppfödningen eller odlingen, fram till och med skörden.

f) *omställning*: övergång från icke-ekologiskt till ekologiskt jordbruk.

g) *beredning*: arbetet med konservering och/eller bearbetning av ekologiska produkter (inklusive slakt och styckning som blir animalieprodukter), och även paketering och/eller ändringar av märkningen som gäller den ekologiska produktionsmetoden.

h) *utsläppande på marknaden*: den betydelse som fastställs genom artikel 3.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002[13].

i) *märkning*: ord, uppgifter, varumärken, märkesnamn, bilder eller symboler som placeras på en förpackning, ett dokument, en etikett, ring eller krage som åtföljer eller avser en sådan produkt som avses i första stycket i artikel 1.2.

j) *behörig myndighet*: den centrala myndighet i en medlemsstat som är behörig att organisera officiella kontroller av ekologisk produktion, eller en annan myndighet som har fått denna behörighet; begreppet skall i tillämpliga fall också avse motsvarande myndighet i ett tredjeland.

k) *kontrollorgan*: en oberoende tredje part till vilken den behöriga myndigheten har delegerat vissa kontrolluppgifter.

l) *certifikat*: en skriftlig bekräftelse som har utfärdats av en behörig myndighet eller ett kontrollorgan om att en aktör eller ett särskilt parti produkter överensstämmer med de principer och regler som är tillämpliga på ekologiska produkter.

m) *överensstämmelsemärkning*: en bekräftelse av överensstämmelse med en särskild uppsättning standarder eller andra normativa dokument i form av ett märke.

n) *ingredienser*: den betydelse som fastställs i artikel 6.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG [14].

o) *växtskyddsmedel*: den betydelse som definieras i artikel 2.1 i rådets direktiv 91/414/EG [15].

---

[13] EGT L 31, 1.2.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1642/2003 (EUT L 245, 29.9.2003, s. 4).

[14] EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

p) *genetiskt modifierade organismer (GMO):* sådana organismer som definieras i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/18/EG[16].

q) *framställd av GMO*: helt eller delvis framställd av GMO, men som inte innehåller eller består av GMO.

r) *produkter som har framstälts med GMO*: foder, foderillsatser, smakämnen, vitaminer, enzymer, bearbetningshjälpmedel, vissa produkter som används som näring för djur (enligt direktiv 82/471/EEG[17]), växtskyddprodukter, gödningsmedel och jordförbättringsmedel som producerats genom gödning av en organism med material som helt eller delvis är GMO.

s) *livsmedel*: den betydelse som fastställs genom artikel 2 i förordning (EG) nr 178/2002.

t) *foder*: den betydelse som fastställs genom artikel 3.4 i förordning (EG) nr 178/2002.

u) *fodertillsatser*: produkter enligt definitionen i artikel 2.2 a i förordning (EG) nr 1831/2003[18].

v) *likvärdig*: vid en beskrivning av olika system eller åtgärder betyder termen att de uppfyller samma mål och principer.

AVDELNING II
MÅL OCH PRINCIPER FÖR EKOLOGISK PRODUKTION

Artikel 3
Mål

Det ekologiska produktionssystemet skall ha följande mål:

a) Det skall inom ramen för ett praktiskt och ekonomiskt hållbart förvaltningssystem för jordbruk införa en produktion av en mångfald produkter med hjälp av metoder som

   i) minimerar de negativa effekterna på miljön,

   ii) bibehåller och stärker en hög grad av biologisk mångfald på jordbruksföretagen och i deras omgivning,

   iii) så långt möjligt bevarar naturresurserna, vatten, jord, organiskt material och luft,

   iv) uppfyller stränga djurskyddskrav, och i synnerhet respekterar djurens artspecifika beteendebehov.

b) Det skall införa en produktion av livsmedel och andra jordbruksprodukter som ett svar på konsumenternas efterfrågan på varor som framställs med hjälp av naturliga

---

15 EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.
16 EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.
17 EGT L, 21.7.1982, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/20/EG (EGT L 80, 25.3.1999, s. 20).
18 EUT L 268, 18.10.2003, s. 29.

processer eller processer som är jämförbara med naturliga processer, och med naturligt förekommande ämnen.

Artikel 4
Allmänna principer

Följande principer skall gälla för ekologisk produktion:

a) Levande organismer och mekanisk produktion skall ha företräde framför användningen av syntetiska material.

b) Naturliga ämnen skall ha företräde framför kemiskt syntetiserade ämnen, som får användas endast under förutsättning att naturliga ämnen inte är kommersiellt tillgängliga.

c) GMO och produkter som är framställda av eller med GMO får inte användas, med undantag för veterinärmedicinska produkter.

d) Reglerna för den ekologiska produktionen skall anpassas till lokala förhållanden, utvecklingsstadier och lokal djurhållningspraxis, samtidigt som man bibehåller den gemensamma synen på vad ekologisk produktion är för något.

Artikel 5
Principer för jordbruk

Utöver de allmänna principer som fastställs i artikel 4 skall följande principer tillämpas i ekologiskt jordbruk:

a) Jordbruket skall bibehålla och förstärka jordens bördighet, förebygga och bekämpa jorderosion och minimera föroreningarna.

b) Jordbruket skall syfta till att framställa produkter av hög kvalitet i stället för att maximera produktionen.

c) Användningen av icke-förnybara energikällor och insatsvaror som inte kommer från jordbruksföretaget skall minimeras.

d) Avfall och biprodukter av vegetabiliskt och animaliskt ursprung skall återvinnas i växt- och animalieproduktionen eller användas för energiproduktion.

e) Vid produktionsbeslut skall den lokala eller regionala ekologiska balansen beaktas.

f) Växter skall främst få sin näring genom markekosystemet.

g) Skyddet för växternas och djurens hälsa skall baseras på förebyggande tekniker, inklusive val av lämpliga raser och sorter.

h) Foder skall i första hand komma från det jordbruksföretag där djuren befinner sig, eller också skall det produceras i samarbete med andra ekologiska jordbruk i samma region.

i) Högsta djurskyddsnivå skall iakttas.

j) Produkter från ekologisk animalieproduktion skall komma från djur som sedan de föddes eller kläcktes och under hela sitt liv har fötts upp på ekologiska anläggningar.

k) Raser skall väljas så att man främjar långsamt växande raser och beaktar djurens möjlighet att anpassa sig till de lokala förhållandena, deras livskraft och deras motståndskraft mot sjukdomar eller hälsoproblem.

l) Foder till ekologiskt uppfödda djur skall huvudsakligen bestå av jordbruksprodukter från ekologiskt jordbruk och naturliga ämnen som inte kommer från jordbruket.

m) Djurhållningspraxis skall vara sådan att den bidrar till att stärka djurens immunförsvar och stärka deras naturliga försvar mot sjukdomar.

n) Vattenbruksproduktion skall minimera de negativa effekterna på vattenmiljön.

o) Foder som används i vattenbruk skall komma från hållbart fiske eller huvudsakligen bestå av ingredienser från ekologiskt jordbruk och naturliga ämnen som inte kommer från jordbruket.

p) Polyploida djur får inte användas.

Artikel 6
Principer för bearbetning

Utöver de allmänna principer som fastställs i artikel 4 skall följande principer tillämpas vid produktionen av bearbetade ekologiska livsmedel och bearbetat ekologiskt foder:

a) Ekologiska livsmedel och ekologiskt foder skall huvudsakligen framställas av ingredienser från jordbruket som skall vara ekologiska, utom om en ekologiskt producerad ingrediens inte är kommersiellt tillgänglig.

b) Tillsatser och processhjälpmedel skall användas så lite som möjligt och bara om det är ett grundläggande tekniskt behov.

c) Joniserande strålning får inte användas.

AVDELNING III
PRODUKTIONSREGLER

KAPITEL 1
JORDBRUKSPRODUKTION

Artikel 7
Allmänna regler för jordbruksproduktion

1. Hela den kommersiella delen av en anläggning skall drivas i enlighet med de krav som är tillämpliga för ekologisk produktion eller omställning till ekologisk produktion.

   I enlighet med särskilda villkor som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 31.2 kan en anläggning emellertid delas upp i klart åtskilda enheter om inte alla drivs enligt reglerna för ekologisk produktion.

Om en jordbruksanläggning enligt andra stycket inte helt och hållet utnyttjas för ekologisk produktion, skall jordbrukare hålla marken, djuren och produkterna som används för ekologisk produktion åtskilda från resten av anläggningen och föra ett lämpligt register som visar hur denna separation genomförs.

2. Jordbrukare får inte använda GMO eller produkter som framställts av GMO när de bör ha kunskap om deras förekomst till följd av information på en etikett eller märkning som åtföljer produkter, eller något annat bifogat dokument.

När jordbrukare köper produkter från tredje part för att framställa ekologiska livsmedel eller ekologiskt foder skall säljaren bekräfta att de produkter som levereras inte har framställts med GMO.

Artikel 8
Regler för växtproduktion

1. Utöver de allmänna regler som fastställs i artikel 7 skall följande regler tillämpas på ekologisk produktion av växter:

a) Ekologisk växtproduktion skall baseras på jordbearbetning och odlingsmetoder som bibehåller eller ökar mängden organiskt material i jorden, ökar jordens stabilitet och biologiska mångfald och förebygger markkompaktering och erosion.

b) Jordens bördighet och biologiska aktivitet skall bibehållas och ökas med hjälp av flerårig växtföljd, inklusive gröngödsel, tillförsel av stallgödsel och organiskt material från ekologiska jordbruk.

c) Vidare får gödningsmedel och jordförbättringsmedel användas som är förenliga med det ekologiska jordbrukets mål och principer, om de har blivit godkända enligt artikel 11.

d) Mineraliska kvävegödselmedel får inte användas.

e) Alla växtproduktionsmetoder som används skall förebygga eller minimera påverkan på miljön.

f) Förebyggande åtgärder mot skador av skadegörare, sjukdomar och ogräs skall huvudsakligen baseras på valet av arter och sorter, växtföljd och odlingsmetoder.

g) Om en gröda är hotad får sådana växtskyddsmedel användas som är förenliga med målen och principerna för ekologisk odling om de har godkänts enligt artikel 11.

h) Användningen av godkända syntetiska ämnen skall omfattas av villkor och inskränkningar när det gäller vilka grödor de får användas på, appliceringsmetod, dosering, tidsfristerna för användningen och kontakten med grödan.

i) Endast ekologiskt producerat utsäde och förökningsmaterial får användas. Därför skall moderplantan, när det gäller frö, och föräldragenerationens planta när det gäller vegetativt förökningsmaterial ha producerats i enlighet med de

regler som fastställs i den här förordningen i minst en generation, eller när det gäller fleråriga grödor, under minst två växtsäsonger.

2. Insamling av ätliga växter och delar av sådana som växer vilt i naturområden, skogar och jordbruksområden betraktas som ekologisk produktion under förutsättning att

a) områdena under en treårsperiod före insamlandet inte har behandlats med andra produkter än de som är godkända enligt artikel 11, och

b) insamlingen inte påverkar den naturliga biotopens stabilitet eller artens fortlevnad i det område där den samlas in.

Artikel 9
Regler för animalieproduktion

Utöver de allmänna regler som fastställs i artikel 7 skall följande regler tillämpas på ekologisk animalieproduktion:

a) När det gäller djurens ursprung:

i) Djur som används i ekologisk animalieproduktion skall vara födda och uppvuxna i ekologiska anläggningar,

ii) Djur som inte kommer från en ekologisk anläggning får komma till en anläggning i avelssyfte, på särskilda villkor som skall fastställas i enlighet med den förfarande som avses i artikel 31.2.

b) När det gäller djurhållningspraxis och lokaler för förvar av djur:

i) Personer som håller djur skall ha nödvändig kunskap och kompetens när det gäller djurens hälsobehov och djurskyddet.

ii) Djurhållningspraxis och djurstallar skall garantera att djurens utvecklingsmässiga, fysiologiska och etologiska behov tillfredsställs.

iii) Djuren skall ha permanent tillgång till ett område för utevistelse, företrädesvis betesmark, närhelst vädret och markens beskaffenhet möjliggör detta.

iv) Antalet djur skall begränsas för att minska överbetning, markförstöring, erosion eller föroreningar som orsakas av djuren eller spridning av deras gödsel.

v) Djur som hålls för ekologisk animalieproduktion skall hållas åtskilda eller vara lätta att separera från andra djur.

vi) Det är förbjudet att tjudra djuren, utom när det gäller enskilda djur under en begränsad tid och det är motiverat av hänsyn till säkerheten, djurskyddet eller veterinära skäl.

vii) Varaktigheten på transporter av djur till slakthus skall minimeras.

viii) Allt lidande, inklusive stympning, skall minimeras.

ix) Bikupor skall placeras i områden där nektar- och pollenkällor huvudsakligen är ekologiskt odlade grödor och/eller vilda växter, och skall vara belägna på tillräckligt avstånd från föroreningskällor för biodlingsprodukter.

x) Bikupor och de material som används inom biodling skall vara tillverkade av naturmaterial.

xi) Det är förbjudet att döda bina på vaxkakorna vid skörd av biodlingsprodukter.

c) När det gäller avel:

i) Fortplantningen får inte sättas igång med hormonbehandling annat än när syftet är att behandla fortplantningssjukdomar.

ii) Kloning eller överföring av embryon får inte användas.

iii) Ett lämpligt val av djurras skall bidra till att förebygga lidande och förhindra att djur behöver stympas.

d) När det gäller foder

i) Djuren skall få ekologiskt foder, som kan innehålla en del foder från jordbruk som håller på att ställas om till ekologisk odling, som uppfyller djurens näringsbehov under dess olika utvecklingsstadier.

ii) Djuren skall alltid ha tillgång till bete eller grovfoder.

iii) Fodertillsatser får bara användas om de har godkänts enligt artikel 11.

iv) Det är förbjudet att använda tillväxtfrämjande medel och syntetiska aminosyror.

v) Diande däggdjur skall utfodras med naturlig mjölk, företrädesvis från mamman.

e) När det gäller förebyggande av sjukdomar och veterinärbehandlingar:

i) Sjukdomsförebyggande åtgärder skall baseras på urvalet av raser och stammar, djurhållningspraxis, foder av hög kvalitet och motion, lämplig djurtäthet och goda och lämpliga djurstallar med god hygien.

ii) Sjukdomsutbrott skall behandlas omedelbart för att förhindra att djuret lider, och allopatiska preparat inklusive antibiotika får användas vid behov när fytoterapiska, homeopatiska och andra produkter är olämpliga.

Artikel 10
Regler för vattenbruksproduktion

1. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 och i enlighet med de mål och principer som fastställs i avdelning II fastställa produktionsregler, inklusive regler för omställning, för ekologiskt vattenbruk

2. I avvaktan på att de bestämmelser antas som avses i punkt 1 skall de nationella reglerna eller, i avsaknad av sådana, privata regler tillämpas, under förutsättning att de eftersträvar samma mål och följer samma principer som de som fastställs i avdelning II.

Artikel 11

Användning av vissa produkter och ämnen i jordbruket

1. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 och i enlighet med de mål och principer som fastställs i avdelning II fastställa särskilda kriterier för att godkänna produkter och ämnen som får användas i ekologiskt jordbruk, och detta enligt följande:

   a) växtskyddsmedel,

   b) gödningsmedel och jordförbättringsmedel,

   c) vegetabiliskt, animaliskt och mineraliskt fodermaterial,

   d) fodertillsatser,

   e) rengöringsmedel,

   f) andra ämnen.

2. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 besluta om godkännande av de produkter och ämnen som avses i punkt 1 och fastställa villkor för och inskränkningar i deras användning.

Artikel 12

Omställning

Följande regler skall gälla för jordbruksföretag där ekologisk produktion inleds:

a) Före den första växtsäsongen för grödor som skall odlas med ekologiska metoder får sådana produkter som det inte är tillåtet att använda i ekologisk produktion inte ha applicerats under en period som skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2.

b) Djur som hålls vid anläggningen kan anses vara ekologiska efter en övergångsperiod som skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2.

c) Mjölk och mjölkprodukter från tidigare icke-ekologiska mjölkdjur får säljas som ekologiska efter en tidsperiod som skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2.

d) På enskilda jordbruksföretag som delvis drivs ekologiskt och delvis håller på att ställas om till ekologisk produktion skall jordbrukare hålla marken, djuren och produkterna skilda åt och föra lämpliga register för att styrka separationen.

KAPITEL 2
FODERPRODUKTION

Artikel 13

Regler för foderproduktion

1. Produktion av ekologiskt foder skall hållas åtskild från produktion av icke-ekologiskt foder.

2. Organiskt fodermaterial och/eller fodermaterial från produktion under omställning får inte tillföras den ekologiska foderprodukten samtidigt som likadant fodermaterial som har producerats med icke-ekologiska metoder.

3. Hexan och andra organiska lösningsmedel får inte användas

4. Foderproducenter får inte använda GMO eller produkter som framställs ur GMO när de bör ha kunskap om deras förekomst till följd av information på en etikett eller märkning som åtföljer produkter, eller något annat bifogat dokument.

   När jordbrukare köper produkter från tredje part för att framställa ekologiskt foder skall säljaren bekräfta att de produkter som levereras inte har framställts med GMO.

KAPITEL 3
FRAMSTÄLLNING AV BEARBETADE PRODUKTER

Artikel 14

Allmänna regler för framställning av bearbetade produkter

1. Följande kriterier skall tillämpas på sammansättningen av ekologiskt bearbetat foder:

   a) Minst 95 % av vikten av de ingredienser av jordbruksursprung som används i produkten skall vara ekologiska.

   b) Ingredienser som inte har jordbruksursprung och bearbetningshjälpmedel får endast användas under förutsättning att de har godkänts enligt artikel 15.

   c) Icke-ekologiska ingredienser av jordbruksursprung får endast användas om de har godkänts enligt artikel 15.

2. Utvinning, bearbetning och lagring av ekologiskt foder skall göras med omsorg, så att ingrediensernas egenskaper inte går förlorade. Ämnen och metoder som återställer dessa egenskaper eller rättar till resultatet av slarv vid beredningen av dessa produkter får inte användas.

3. Bearbetningsföretagen får inte använda GMO eller produkter som har framställts av GMO när de bör ha kunskap om deras förekomst till följd av information på en etikett eller märkning som åtföljer produkter, eller något annat bifogat dokument.

   När bearbetningsföretag köper produkter från tredje part för att framställa ekologiskt foder skall säljaren bekräfta att de produkter som levereras inte har framställts med GMO.

Artikel 15

Användningen av vissa produkter och ämnen vid bearbetningen

1. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 och i enlighet med de mål och principer som fastställs i Avdelning II fastställa särskilda kriterier för att godkänna ingredienser som inte kommer från jordbruket och bearbetningshjälpmedel som får användas vid produktionen av ekologiska bearbetade livsmedel.

2. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 och i enlighet med de mål och principer som fastställs i Avdelning II fastställa särskilda kriterier för att godkänna ingredienser från jordbruket som inte är ekologiska men som får användas vid framställning av ekologiska bearbetade livsmedel om ekologiska jordbruksingredienser inte är kommersiellt tillgängliga.

3. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 besluta om godkännandet av de produkter och ämnen som avses i punkterna 1 och 2, och vid behov fastställa villkor för och inskränkningar i deras användning.

KAPITEL 4
FLEXIBILITET

Artikel 16
Mindre restriktiva produktionsregler

1. Kommissionen får, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2, de villkor som fastställs i punkt två och i enlighet med de mål och principer som fastställs i Avdelning II föreskriva om undantag från de produktionsregler som fastställs i kapitel 1, 2 och 3.

2. Sådana undantag som avses i punkt 1 skall inskränkas till ett minimum och får endast beviljas i följande fall:

   a) Om det är nödvändigt för att jordbruksföretag som inleder sin ekologiska produktion skall bli ekonomiskt lönsamma, i synnerhet när det gäller anläggningar i områden där ekologisk produktion befinner sig i ett tidigt utvecklingsstadium.

   b) Om det är nödvändigt för att se till att den ekologiska produktionen kan bibehållas vid anläggningar med klimatologiska, geografiska eller strukturella begränsningar.

   c) Om det är nödvändigt för att säkra tillgången på foder, utsäde och vegetativt förökningsmaterial, levande djur och annat som normalt kommer från den egna gården, om detta inte är kommersiellt tillgängligt i ekologisk form.

   d) Om det är nödvändigt för att säkra tillgången på ingredienser av jordbruksursprung, om dessa inte är kommersiellt tillgängliga i ekologisk form.

   e) Om det är nödvändigt för att lösa specifika problem som hänger samman med ekologisk djurhållning.

   f) Om det är nödvändigt för att säkra en fortsatt produktion av traditionella livsmedelsprodukter som är välkända sedan minst en generation.

   g) Om tillfälliga åtgärder är nödvändiga för att göra det möjligt att fortsätta eller återuppta den ekologiska produktionen i en katastrofsituation.

   h) Om inskränkningar och förpliktelser som rör folkhälsan eller djurskyddet åläggs företagaren av gemenskapens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen.

3. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 fastställa särskilda villkor för att tillämpa sådana undantag som föreskrivs i punkt 1.

AVDELNING IV
MÄRKNING

Artikel 17
Användning av termer som avser ekologisk produktion

1. De termer som förtecknas i bilaga I, härledningar och diminutiver av dessa, enskilt eller i kombination, får användas i hela gemenskapen och i vilket gemenskapsspråk som helst för märkning och marknadsföring av produkter som har producerats och kontrollerats, eller importerats, i enlighet med den här förordningen.

2. De termer som förtecknas i bilaga I, härledningar och diminutiver av dessa, enskilt eller i kombinationer, får inte användas någonstans i gemenskapen på något gemenskapsspråk för att märka och marknadsföra produkter som inte har producerats och kontrollerats, eller importerats, i enlighet med den här förordningen, såvitt det inte är uppenbart att termerna i fråga inte kan förknippas med jordbruksproduktion.

3. De termer som förtecknas i bilaga I, härledningar och diminutiver av dessa, enskilt eller i kombinationer, får inte användas för produkter som är märkta så att det framgår att de innehåller GMO, består av GMO eller har producerats med GMO.

4. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att följa bestämmelserna i denna artikel.

5. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 anpassa den förteckning över termer som fastställs i bilaga I.

Artikel 18
Obligatoriska uppgifter

1. Om en sådan term som avses i artikel 17, eller härledningar och diminutiver av denna, används vid märkning av produkter som har framställts i gemenskapen skall också följande uppgifter finnas på etiketten:

   a) Den kod som avses i artikel 22.7 för det organ som är behörigt att utföra de kontroller som aktören omfattas av.

   b) Om den logotyp som avses i artikel 19 inte används, åtminstone en av de beteckningar som förtecknas i bilaga II, med versala bokstäver:

2. De uppgifter som avses i punkt 1 skall placeras på ett framträdande ställe så att de är väl synliga, lätta att läsa och inte kan tas bort.

   Vidare skall kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 fastställa särskilda kriterier för hur de uppgifter som avses i punkt 1 skall utformas och hur stora de skall vara.

3. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 anta den förteckning över uppgifter som fastställs i bilaga II.

4. När det gäller produkter som har importerats från ett tredjeland skall märkningen med de uppgifter som avses i punkt 1 vara frivillig.

Artikel 19
Gemenskapens logotyp för ekologisk produktion

Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 utforma en gemenskapslogotyp som kan användas vid märkning, presentation och saluföring av produkter som har framställts och kontrollerats, eller importerats, i enlighet med denna förordning.

Artikel 20
Märkning och reklampåståenden

1. Allmänna påståenden om att en särskild uppsättning privata eller nationella normer för ekologisk produktion är strängare, mer ekologiska eller på annat sätt överlägsna reglerna i denna förordning får inte användas på etiketter eller i marknadsföring. Uppgifter på etiketter i marknadsföring som avser särskilda element i framställningsmetoden för en viss produkt får bara användas på villkor att de är sanna och för övrigt stämmer överens med de allmänna märkningskrav som fastställs genom direktiv 2000/13/EG.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de villkor som fastställs i denna artikel uppfylls.

3. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 anta åtgärder för att se till att bestämmelserna i denna artikel följs.

Artikel 21
Särskilda märkningskrav

Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 fastställa särskilda märkningskrav som skall tillämpas på ekologiskt foder och produkter som kommer från anläggningar under omställning.

AVDELNING V
KONTROLLER

Artikel 22
Kontrollsystem

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med de bestämmelser som fastställs genom förordning (EG) nr 882/2004 införa ett system för kontroller som är tillämpliga på de verksamheter som avses i artikel 1.3 i den här förordningen.

2. Vid tillämpningen av artikel 3 i förordning (EG) nr 882/2004 skall kontrollernas utformning och frekvens fastställas på grundval av en analys av risken för oriktigheter inom vart och ett av de verksamhetsområden som avses i artikel 1.3 i den här förordningen.

3. Medlemsstaterna skall i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 882/2004 utse den behöriga myndighet som skall ansvara för de kontroller som skall genomföras inom ramen för kontrollsystemet.

4. Den behöriga myndigheten får i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 882/2004 delegera vissa kontrolluppgifter till ett eller flera kontrollorgan.

   Kontrollorganen skall uppfylla de krav som fastställs i Europastandard EN 45011 eller ISO-guide 65, ”Allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringsprogram” i den senaste version som meddelats genom offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning,* C-serien.

5. Godkända kontrollorgan skall ge den behöriga myndigheten tillträde till sina kontor och hjälpmedel, och lämna all information och allt stöd som den behöriga myndigheten anser nödvändigt för att uppfylla sina förpliktelser enligt den här artikeln.

6. Den behöriga myndigheten får inte delegera följande uppgifter till kontrollorganen:

   a) Tillsyn och granskning av andra kontrollorgan.

   b) Behörighet att bevilja sådana undantag som avses i artikel 16, om det inte föreskrivs i de särskilda villkor som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 16.3.

7. Medlemsstaterna skall ge ett kodnummer till varje kontrollorgan som är behörigt att genomföra kontroller enligt den här förordningen.

8. De godkända kontrollorganen skall senast den 31 januari varje år meddela den behöriga myndigheten en förteckning över de aktörer som blivit kontrollerade den 31 december föregående år, tillsammans med en sammanfattande rapport om den kontrollverksamhet som bedrivits under föregående år.

Artikel 23
Anslutning till kontrollsystemet

1. En aktör som producerar, bearbetar, lagrar, importerar från eller exporterar till tredjeland sådana produkter som avses i artikel 1.2 första stycket i syfte att därefter saluföra dem, eller som saluför sådana produkter, skall

   a) anmäla denna verksamhet till en behörig myndighet i den medlemsstat där verksamheten bedrivs, och

   b) låta sitt företag omfattas av kontrollsystemet.

2. Medlemsstaterna får undanta sådana producenter från tillämpningen av denna artikel som säljer produkter direkt till konsumenter eller användare under förutsättning att de inte producerar, bearbetar, lagrar – annat än i samband med försäljningsplatsen – eller importerar produkterna från ett tredjeland.

3. Medlemsstaterna skall se till att aktörer som följer bestämmelserna i denna förordning och betalar en rimlig avgift för utgifterna för kontrollerna får rätt att omfattas av kontrollsystemet.

4. Den behöriga myndigheten skall föra ett uppdaterat register med namn och adresser på de aktörer som omfattas av kontrollsystemet.

Artikel 24
Certifiering

1 Den behöriga myndigheten och de godkända kontrollorganen får utfärda certifikat, inklusive rätten att använda den märkning som visar att produkten uppfyller ekologiska normer, till de aktörer som omfattas av kontrollsystemet.

2. En behörig myndighet får inte vägra att utfärda certifikat eller bevilja användningen av den märkning som visar att produkterna uppfyller ekologiska normer till någon produkt som uppfyller de krav som fastställs i den här förordningen.

3. Ett kontrollorgan får inte vägra att utfärda certifikat eller bevilja användningen av den märkning som visar att produkten uppfyller ekologiska normer för någon produkt som har certifierats av ett annat kontrollorgan, när detta senare har bedömt och certifierat att produkten uppfyller ekologiska normer som är likvärdiga med dem som används av det förstnämnda kontrollorganet.

Ett kontrollorgan som vägrar utfärda certifikat eller bevilja användningen av den märkning som visar att produkten uppfyller ekologiska normer skall kunna bevisa att de ekologiska normer enligt vilka produkten redan har certifierats inte är likvärdiga med dess egna normer

Avgifter för utfärdande av certifikat eller märkning skall vara rimliga.

Artikel 25
Åtgärder vid överträdelser och oriktigheter

1. Den behöriga myndigheten skall

a) om det konstateras en överträdelse när det gäller uppfyllandet av de krav som ställs genom denna förordning, se till att de uppgifter och den logotyp som föreskrivs genom artiklarna 17, 18 och 19 inte används på hela partiet eller hela den produktionsomgång som påverkas av denna överträdelse,

b) om en uppenbar överträdelse eller en överträdelse med långvarigt upptäcks, förbjuda den berörda aktören att salu produkter med uppgifter som hänvisar till den ekologiska produktionsmetoden under en period som skall fastställas av den behöriga myndigheten.

2. Information om överträdelser eller oriktigheter som påverkar en produkts ekologiska status skall omedelbart meddelas de berörda kontrollorganen, de behöriga myndigheterna, medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, kommissionen.

Nivån på kommunikationen skall bero på den konstaterade överträdelsens eller oriktighetens allvar.

Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 fastställs närmare bestämmelser för vilken form sådana meddelanden skall ha.

Artikel 26
Informationsutbyte

På begäran, vederbörligen motiverad av behovet av att garantera att en produkt har framställts i enlighet med den här förordningen, skall de behöriga myndigheterna och kontrollorganen utbyta relevant information med andra behöriga myndigheter och kontrollorgan om resultatet av sina kontroller. De får också utbyta sådan information på eget initiativ.

AVDELNING VI
HANDEL MED TREDJELÄNDER

Artikel 27
Import från tredjeländer

1. En produkt som importerats från ett tredjeland får saluföras som ekologisk på gemenskapens marknad om den uppfyller de bestämmelser som fastställs i avdelning II, III och IV i den här förordningen.

2. En aktör i tredjeland som vill saluföra sina produkter som ekologiska på gemenskapens marknad, på de villkor som föreskrivs i punkt 1, skall låta en behörig myndighet eller ett kontrollorgan enligt avdelning V undersöka verksamheten, under förutsättning att myndigheten eller organet i fråga genomför kontroller i tredjelandet där produktionen sker, eller ett kontrollorgan som godkänts enligt punkt 5.

3. En produkt som är importerad från ett tredjeland får också saluföras som ekologisk på gemenskapens marknad under förutsättning att

   a) produkten har framställts i enlighet med produktionsnormer som är likvärdiga de som tillämpas på ekologisk produktion i gemenskapen, eller i enlighet med de internationellt erkända normer som fastställs i riktlinjerna i *Codex Alimentarius,*

   b) producenten omfattas av kontrollregler som är likvärdiga med dem som används i gemenskapens kontrollsystem, eller som följer riktlinjerna i *Codex Alimentarius*,

   c) den aktör från tredjeland som vill saluföra sina produkter med ekologisk märkning på gemenskapens marknad enligt villkoren i denna punkt har därigenom öppnat sin verksamhet för ett kontrollsystem enligt punkt 4 eller ett kontrollorgan enligt punkt 5,

   d) produkten omfattas av ett certifikat som utfärdats av de behöriga myndigheterna eller kontrollorganen i ett tredjeland som är erkända enligt punkt 4 eller ett kontrollorgan enligt punkt 5, vilket bekräftar att produkten uppfyller de villkor som fastställs i denna punkt.

4. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 erkänna de tredjeländer vilkas produktionsnormer och kontrollsystem är likvärdiga med dem som tillämpas i gemenskapen, eller uppfyller de internationellt erkända normer som fastställs i riktlinjerna i *Codex Alimentarius*, och skall upprätta en förteckning över de länderna.

När kommissionen granskar ansökningar om erkännande skall den uppmana tredjelandet att lämna alla nödvändiga uppgifter. Kommissionen får ge sakkunniga i uppdrag att på platsen granska produktionsreglerna och kontrollsystemet i det berörda tredjelandet.

5. När det gäller import från ett tredjeland som inte har erkänts enligt punkt 4, och om aktören inte har öppnat sin verksamhet för en behörig myndighet eller ett kontrollorgan enligt avdelning V, skall kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 erkänna de kontrollorgan som är behöriga att genomföra kontroller och utfärda certifikat enligt punkt 3 i det landet, och upprätta en förteckning över de kontrollorganen

Kommissionen skall granska alla ansökningar om erkännande från offentliga eller privata kontrollorgan i ett tredjeland.

Vid granskningen av ansökningar om erkännande skall kommissionen uppmana kontrollorganet att lämna alla nödvändiga uppgifter. Kommissionen får också ge sakkunniga i uppdrag att på platsen granska produktionsreglerna och den verksamhet som det berörda kontrollorganet bedriver i tredjelandet.

AVDELNING VII
SLUTBESTÄMMELSER OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 28
Fri rörlighet för ekologiska produkter

Medlemsstaterna får inte på grunder som gäller produktionsmetoden, märkningen eller presentationen av produktionsmetoden, förbjuda eller inskränka saluföringen av ekologiska produkter som uppfyller kraven i denna förordning.

Artikel 29
Överföring av information till kommissionen

Medlemsstaterna skall årligen lämna följande information till kommissionen:

a) De behöriga myndigheternas namn och adress.

b) Förteckningar över kontrollorgan och deras kodnummer, och i tillämpliga fall deras överensstämmelsemärken.

Artikel 30
Statistiska uppgifter

Medlemsstaterna skall till kommissionen översända de statistiska uppgifter som krävs för att genomföra och följa upp denna förordning. Dessa statistiska uppgifter skall definieras inom ramen för gemenskapens statistiska program.

Artikel 31

Förvaltningskommitté för ekologisk produktion

1. Kommissionen skall bistås av en förvaltningskommitté för ekologisk produktion (nedan kallad kommittén).

2. Vid hänvisning till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas[19].

3. Den period som föreskrivs i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 32

Genomförandebestämmelser

Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2 och i enlighet med de mål och principer som fastställs i avdelning II anta närmare bestämmelser för genomförandet av denna förordning. De skall särskilt inbegripa följande:

a) Närmare bestämmelser om de produktionsregler som fastställs i avdelning III, i synnerhet när det gäller de särskilda krav och villkor som jordbrukare och andra producenter av ekologiska produkter skall uppfylla.

b) Närmare bestämmelser om de märkningsregler som fastställs i avdelning IV.

c) Närmare bestämmelser om det kontrollsystem som inrättas genom avdelning V, i synnerhet när det gäller de särskilda villkoren för delegering av arbetsuppgifter till privata kontrollorgan och kriterierna för godkännande av sådana organ.

d) Närmare bestämmelser om de regler för import från tredjeländer som fastställs i avdelning VI, i synnerhet när det gäller de kriterier och förfaranden som skall följas för erkännande enligt artikel 27 av tredjeländer och kontrollorgan, inklusive offentliggörande av förteckningar över erkända tredjeländer och kontrollorgan, och när det gäller det certifikat som avses i artikel 27.3 d.

Artikel 33

Upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

1. Förordning (EEG) nr 2092/91 skall upphöra att gälla från och den 1 januari 2009.

2. Hänvisningar till den upphävda förordning (EEG) nr 2092/91 skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen.

---

[19] EGT L184,17.7.1999, s. 23.

Artikel 34
Övergångsåtgärder

Åtgärder för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2092/91 till den här förordningen får antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 31.2.

Artikel 35
Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämpliga i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel,

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Termer som avses i artikel 17.1

– ES: ecológico,

– CS: ekologické,

– DA: økologisk,

– DE: ökologisch, biologisch,

– ET: mahe, ökoloogiline,

– EL: βιολογικό,

– EN: organic,

– FR: biologique,

– GA: orgánach,

– IT: biologico,

– LV: bioloģiskā,

– LT: ekologiškas,

– HU: ökológiai,

– MT: organiku,

– NL: biologisch,

– PL: ekologiczne,

– PT: biológico,

– SK: ekologické,

– SL: ekološki,

– FI: luonnonmukainen,

– SV: ekologisk.

BILAGA II

Märkning som avses i artikel 18.1 b

– UE-ECOLÓGICO,

– EU-EKOLOGICKÉ,

– EU-ØKOLOGISK,

– EU-ÖKOLOGISCH,

– EL-MAHE,

– EL-ÖKOLOOGILINE,

– ΕΕ-ΒΙΟΛΟΓΙΚΌ,

– EU-ORGANIC,

– UE-BIOLOGIQUE,

– AE-ORGÁNACH,

– UE-BIOLOGICO,

– ES-BIOLOĢISKĀ,

– ES-EKOLOGIŠKAS,

– EU-ÖKOLÓGIAI,

– EU-ORGANIKU,

– EU-BIOLOGISCH,

– UE-EKOLOGICZNE

– EU-EKOLOGICKE,

– EU-EKOLOSKI,

– EU-LUONNONMUKAINEN,

– EU-EKOLOGISK.

2005/0279 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel

EUROPEISKA GEMENSKAPENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[20], och

av följande skäl:

(1) Med tanke på behovet av att komma vidare med genomförandet av den europeiska handlingsplanen för ekologiska livsmedel och ekologiskt jordbruk[21] på grundval av konkreta åtgärder för att säkerställa en förenkling och en övergripande enhetlighet, kommer rådets förordning (EEG) nr 2092/91[22] att upphöra att gälla den [1 januari 2009] och ersättas med rådets förordning (EG) nr …/2006 av den … om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter[23].

(2) Enligt det nya system som fastställs genom förordning (EG) nr …/2006 för import av ekologiska produkter från tredjeländer bör ekologiska produkter som har importerats till gemenskapen kunna saluföras på gemenskapens marknad märkta som ekologiska, om de har producerats i enlighet med produktionsregler och kontroller som överensstämmer med eller är likvärdiga dem som fastställs i gemenskapens lagstiftning.

(3) Därför bör sådana tredjeländer vars produktionsregler och kontrollsystem är likvärdiga med dem som tillämpas i gemenskapen erkännas, och en förteckning över de länderna bör offentliggöras. De kontrollorgan som har behörighet att genomföra kontroller i länder som inte finns med i förteckningen över erkända tredjeländer bör också erkännas och föras in i en förteckning. Tredjelandsaktörer som producerar helt och hållet enligt gemenskapens regler bör få möjlighet att underställa sin verksamhet de behöriga myndigheter och kontrollorgan som utses av medlemsstaterna.

---

20 EUT C …, …., s. …

21 KOM(2004) 415 slutlig.

22 EGT L 198, 22.7.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom ….

23 EUT L …, ….2006, s. …

(4) Genom artikel 11.6 i förordning (EEG) nr 2092/91 har medlemsstaterna fram till den 31 december 2006 möjlighet att bevilja importtillstånd för enskilda produkter på vissa villkor. Det är därför lämpligt att ändra den artikeln så att det befintliga importsystemet kan ersättas med det nya importsystemet från den dagen.

(5) Det nya importsystemet bör därför tillämpas från och med den 1 januari 2007. Detta kommer emellertid att ge mycket lite tid över för genomförandet, i synnerhet när det gäller erkännandet av kontrollorgan som skall vara behöriga att genomföra kontroller i länder som inte finns med i förteckningen över godkända tredjeländer. För att inte skapa störningar i den internationella handeln anses det nödvändigt att förlänga medlemsstaternas möjlighet att bevilja importtillstånd för enskilda produkter till dess att de åtgärder har införts som är nödvändiga för att det nya importsystemet skall fungera.

(6) Förordning (EEG) nr 2092/91 bör ändras i enlighet härmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2092/91 skall ändras på följande sätt:

1) Artikel 10.1 b skall ersättas med följande:

"b) har omfattats av det kontrollsystem som avses i artikel 9, eller, när det gäller produkter som har importerats enligt artikel 11.3 och 11.6, av likvärdiga åtgärder."

2) Artikel 11 skall ersättas med följande:

"Artikel 11

1. En produkt som importerats från ett tredjeland får saluföras på gemenskapens marknad med ekologisk märkning om det uppfyller de produktionskrav som fastställs i denna förordning.

2. En tredjelandsaktör som vill saluföra sina produkter med ekologisk märkning på gemenskapens marknad enligt punkt 1 skall underställa sin verksamhet en sådan inspektionsmyndighet eller ett sådant kontrollorgan som avses i artikel 9, om den berörda myndigheten eller det berörda organet genomför kontroller i det tredjeland där produktionen sker, eller ett kontrollorgan som har godkänts i enlighet med punkt 5 i denna artikel.

3. En produkt som importerats från ett tredjeland får också saluföras på gemenskapens marknad med ekologisk märkning under förutsättning att

a) produkten har framställts i enlighet med produktionsnormer som är likvärdig med dem som tillämpas på ekologisk produktion i gemenskapen, eller i enlighet med de internationella erkända standarder som fastställs i riktlinjerna i *Codex Alimentarius*,

b) producenten har varit föremål för kontrollsystem som är likvärdiga med gemenskapens kontrollsystem, eller som överensstämmer med riktlinjerna i *Codex Alimentarius,*

c) den tredjelandsaktör som önskar saluföra sina produkter på gemenskapens marknad med ekologisk märkning enligt villkoren i denna punkt har underställt sin verksamhet ett kontrollsystem som är erkänt i enlighet med punkt 4, eller ett kontrollorgan som har erkänts i enlighet med punkt 5.

d) produkten omfattas av ett certifikat som har utfärdats av de behöriga myndigheterna eller ett kontrollorgan i ett tredjeland som har erkänts i enlighet med punkt 4, eller ett kontrollorgan som har erkänts i enlighet med punkt 5, som bekräftar att produkten uppfyller de villkor som fastställs i denna punkt.

4. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.2 erkänna de tredjeländer vilkas produktionsnormer och kontrollsystem är likvärdiga med dem som tillämpas i gemenskapen, eller överensstämmer med de internationellt erkända standarder som fastställs i riktlinjerna i *Codex Alimentarius* och offentliggöra en förteckning över de länderna.

   När kommissionen granskar ansökningar om erkännande skall den uppmana tredjelandet att lämna alla nödvändiga uppgifter. Kommissionen får ge sakkunniga i uppdrag att på platsen granska produktionsreglerna och kontrollsystemet i det berörda tredjelandet.

5. När det gäller import från ett tredjeland som inte har erkänts enligt punkt 4, och om aktören inte har underställt sin verksamhet en behörig myndighet eller ett kontrollorgan enligt artikel 9, skall kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.2 erkänna de kontrollorgan som är behöriga att genomföra kontroller och utfärda certifikat enligt punkterna 2 och 3 i det landet, och upprätta en förteckning över de kontrollorganen.

   Kommissionen skall granska alla ansökningar om erkännande från offentliga eller privata kontrollorgan i ett tredjeland.

   När kommissionen granskar ansökningar om erkännande skall den uppmana tredjelandet att lämna alla nödvändiga uppgifter. Kommissionen får ge sakkunniga i uppdrag att på platsen granska produktionsreglerna och de kontroller som genomförs av det berörda kontrollorganet i tredjelandet.

6. Under en period som tar slut sex månader efter offentliggörandet av den första förteckningen över kontrollorgan som har erkänts enligt punkt 5 får den behöriga myndigheten i en medlemsstat tillåta att importörer i den medlemsstaten saluför produkter som är importerade från tredjeländer som inte finns med i den förteckning som avses i punkt 4, under förutsättning att importören kan styrka att de villkor som avses i led a och b i punkt 3 är uppfyllda. Om de villkoren inte längre uppfylls skall tillståndet omedelbart dras in.

   Den importerade produkten skall omfattas av ett certifikat som har utfärdats av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som beviljar tillståndet eller av ett

kontrollorgan som är erkänt enligt punkt 5, som bekräftar att produkten uppfyller de villkor som fastställs i denna punkt.

Medlemsstaterna skall informera de andra medlemsstaterna och kommissionen om varje sådant tillstånd som beviljats enligt denna punkt, och lämna information om de aktuella produktionsnormerna och kontrollsystemen.

På begäran av en medlemsstat eller på kommissionens initiativ skall ett tillstånd som har beviljats enligt denna punkt granskas av den kommitté som anges i artikel 14. Om det av denna granskning framgår att de villkor som avses i led a och b i punkt 3 i denna artikel inte är uppfyllda skall kommissionen begära att den medlemsstat som beviljade tillståndet drar tillbaka det.

7. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.2 anta närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel, och i synnerhet

   a) när det gäller de kriterier och förfaranden som skall följas när det gäller erkännande av tredjeländer och kontrollorgan enligt punkterna 4 och 5 i denna artikel, inklusive offentliggörandet av förteckningar över erkända tredjeländer och kontrollorgan, och

   b) det certifikat som avses i punkt 3.d och punkt 6 i denna artikel.”

3) Andra stycket i artikel 16.3 skall utgå.

4) Punkt C i bilaga III skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning.*

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel,

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Punkt C i de särskilda villkoren i bilaga III till förordning (EEG) nr 2092/91 skall ändras på följande sätt:

1) I första stycket skall andra strecksatsen ersättas med följande:

"*förste mottagare*: den fysiska eller juridiska person som partiet levereras till och som tar emot det för ytterligare behandling och/eller saluföring."

2) I punkt 5 skall första stycket ersättas med följande:

”Kontrollorganet eller myndigheten skall granska den lagerbokföring och den ekonomiska bokföring som avses i avsnitt C punkt 2 och det certifikat som avses i artikel 11.3 d eller artikel 11.6.”